

μίνου ἤκοντα, ἔτι τῶν σπινθήρων ἀνάπλεων, ἄρτι πῆν πυράγραν ἀποτιθέμενον, καὶ ἀπ' ἐκείνων αὐτῶν τῶν δακτύλων λαμβάνειν ἡμᾶς τὴν κύλικα, καὶ ἐπισπασαμένους Φιλήσαι μεταξὺ, ὃν οὐδ' ἂν ἢ μήτηρ σὺ ἠδέως Φιλήσειας ὑπὸ τῆς ἀσβόλου κατηθαλωμένον τὸ πρόσωπον 11); ἠδέως ταῦτα 12); οὐ γὰρ. Καὶ παρὰ πολὺ ὁ οἰνοχόος ἐκείνος ἐμπρέπει τῷ συμποσίῳ τῶν θεῶν· ὁ Γανυμήδης καταπεμπτός αὖθις ἐς τὴν Ἴδην· καθαρός γὰρ καὶ ῥοδοδάκτυλος 13), καὶ ἐπισαμένως ὀρέγει τὸ ἔκπομα, καὶ ὁ σε λυπεῖ μάλιστα, καὶ φιλεῖ ἠδῖον τοῦ νέκταρος.

ΗΡΑ. Νῦν καὶ χαλός, ὦ Ζεῦ, ὁ Ἥφαιστος, καὶ οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ ἀνάξιοι τῆς σῆς κύλικος, καὶ ἀσβόλου μεστός ἐσι, καὶ ναυτίας ὀρώων αὐτὸν, ἐξότου τὸν καλὸν κομήτην τοῦτον ἢ Ἴδη ἀνέθρεψε· πάλαι δὲ ἐώρας ταῦτα, οὐδ' οἱ σπινθήρες οὐδ' ἢ κάμινος ἀπέτρεπόν σε, μὴ οὐχὶ πίνειν παρ' αὐτοῦ.

ΖΕΥΣ. Λυπεῖς, ὦ Ἥρα, σεαυτήν, οὐδὲν ἄλλο, καί μοι ἐπιτείνεις τὸν ἔρωτα ζηλοτυποῦσα· εἰ δὲ ἄχθη παρὰ παιδὸς ὠραίου δεχομένη τὸ ἔκπομα, σοὶ μὲν ὁ υἱὸς οἰνοχοεῖτω· σὺ δὲ, ὦ Γανύμηδες, ἔμοι μόνω

11) ἠδέως ταῦτα) subaudiendum puto, γινεται. Könnten wir das mit Recht thun? Meinst du nicht?

12) ε γαρ και) Recepi interpunctionem, quam acuti vir ingenii, Hemst. dedit, praesertim cum το ε γαρ eleganter sic usurpari exemplis comprobavit.

13) ῥοδοδάκτ) epithetum Homericum Aurorae.